

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำกลุ่มงานของพยาบาลวิชาชีพ กับผลลัพธ์ทางการพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป เขตพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พยาบาลวิชาชีพ ที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป จาก โรงพยาบาลทั่วไป เขตพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 2 จำนวน 5 โรงพยาบาล ได้แก่ โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ โรงพยาบาลแม่สอด โรงพยาบาลสุโขทัย โรงพยาบาลตากสินมหาราช และ โรงพยาบาล ศรีสังวรสุโขทัย จำนวนทั้งสิ้น 1,381 คน (กระทรวงสาธารณสุข, 2555) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป เครือข่ายบริการที่ 2 จำนวน 5 แห่ง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร YAMANE ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จำนวน 310 คน ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเอง แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วนคือส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับสมรรถนะประจำกลุ่มงานพยาบาลวิชาชีพ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลลัพธ์ทางการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โดยลักษณะข้อคำถามในส่วนที่ 2 และ 3 เป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามได้ดำเนินการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิและวิเคราะห์หาค่า IOC ตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป จากการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามพบว่า แบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98, 0.97 ตามลำดับ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาในระยะเวลาที่กำหนดครบ 100 % ประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. พยาบาลวิชาชีพซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 97.4 มีอายุเฉลี่ย 40.59 ปี มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป มากที่สุด ร้อยละ 31.9 รองลงมาอายุระหว่าง 36 – 40 ปี ร้อยละ 22.6 สถานภาพ สมรส ร้อยละ 55.5 รองลงมา สถานภาพโสด ร้อยละ 39.7 ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 82.9 รองลงมา สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 17.1 กลุ่มตัวอย่าง ปฏิบัติงานในแผนก คัลยกรรมและศัลยกรรมกระดูก มากที่สุด ร้อยละ 16.8 รองลงมา แผนกอายุรกรรม ร้อยละ 15.2 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานเฉลี่ย 16.11 ปี มากที่สุด อยู่ระหว่าง 11 – 15 ปี ร้อยละ 21.9 รองลงมา ระหว่าง 16 – 20 ปี ร้อยละ 20.0

2. สมรรถนะประจำกลุ่มงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป เขตพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = .41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสมรรถนะย่อย พบว่า สมรรถนะด้านการพัฒนาศักยภาพคน และสมรรถนะด้านการดำเนินงานเชิงรุกอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.78 ,3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 และ .46 ตามลำดับ ส่วนสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ และสมรรถนะด้านการมองภาพองค์รวม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.47, 3.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .55 และ .59 ตามลำดับ

3. ผลลัพธ์ทางการพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป เขตพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 2 ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความปลอดภัยจากความเสี่ยงและภาวะแทรกซ้อน ทางการพยาบาลที่ป้องกันได้ ด้านการบรรเทาทุกข์ทรมาน และด้าน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะสุขภาพและการรักษาพยาบาล อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.76 3.60 3.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .56 .65 .62 ตามลำดับ ด้านความสามารถในการดูแลตนเอง และด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.49 3.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .65, .77 ตามลำดับ

4. ความสัมพันธ์ระหว่าง สมรรถนะประจำกลุ่มงานโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลลัพธ์ทางการพยาบาลโดยรวมในระดับสูง ($r = .704$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าสมรรถนะประจำกลุ่มด้านการพัฒนาศักยภาพคน สมรรถนะด้านการดำเนินงานเชิงรุก มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับปานกลางกับผลลัพธ์ทางการพยาบาลทุกด้าน และมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ด้านความปลอดภัยจากความเสี่ยง สูงกว่าทุกด้าน และด้านการบรรเทาทุกข์ทรมานต่ำกว่าทุกด้าน ส่วนสมรรถนะประจำกลุ่มด้านการคิดวิเคราะห์ และด้านการมองภาพองค์รวม มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับปานกลางกับผลลัพธ์ทางการพยาบาลทุกด้านและ

มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ด้านความรู้ภาวะสุขภาพ สูงกว่าทุกด้าน ด้านความพึงพอใจต่ำกว่าทุกด้าน

การอภิปรายผล

จากข้อค้นพบในการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยมีประเด็นในการนำมาอภิปรายดังนี้

1. สมรรถนะประจำกลุ่มงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป เขตพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสมรรถนะย่อย พบว่า สมรรถนะด้านการพัฒนาศักยภาพคน และสมรรถนะด้านการดำเนินงานเชิงรุกอยู่ในระดับสูง อธิบายได้ว่า สมรรถนะการพัฒนาศักยภาพคนนั้นเป็นการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ การจัดการให้คำแนะนำกับผู้ใช้บริการ การสอน สาธิตในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล ให้คำติชมผลการปฏิบัติงานและส่งเสริมการพัฒนางานซึ่งพยาบาลวิชาชีพเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งสภาการพยาบาลได้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลนั้น ปฏิบัติหน้าที่การพยาบาลต่อบุคคล ครอบครัวและชุมชน โดยกระทำต่อไปนี้ 1) การสอน การแนะนำ การให้คำปรึกษาและการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย (พรบ.วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์, 2540) ดังนั้นจึงเป็นเสมือนหนึ่งหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติ จึงส่งผลต่อการรับรู้ถึงการปฏิบัติในด้านนี้ในระดับสูง สมรรถนะด้านการดำเนินการเชิงรุกนั้นเป็นการที่พยาบาลวิชาชีพได้สังเกตเห็นปัญหาหรือโอกาสพร้อมทั้งลงมือจัดการแก้ปัญหา ต้องมีการใช้กระบวนการพยาบาลในแก้ปัญหาผู้ป่วยซึ่งมีความซับซ้อนแตกต่างกัน ซึ่ง พูลสุข หิงคานนท์ (2556) กล่าวว่า การปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพนั้นย่อมเกิดปัญหาให้ต้องแก้ปัญหาอยู่ตลอดเวลา เพราะการให้การพยาบาลผู้ป่วยแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกัน ปัญหาของอาการและโรคแตกต่าง ซับซ้อนต่างกัน การให้การพยาบาลย่อมแตกต่างกันทั้งในบุคคลและครอบครัว (พูลสุข หิงคานนท์, 2556) ดังนั้น พยาบาลจึงรับรู้ต่อการดำเนินการเชิงรุกในระดับสูง

ส่วนการรับรู้สมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ และสมรรถนะด้านการมองภาพองค์รวมอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่าสมรรถนะการคิดวิเคราะห์นั้นเป็นสมรรถนะที่พยาบาลวิชาชีพต้องมีความเข้าใจในสถานการณ์ ประเด็นปัญหา แนวคิด ทฤษฎี จัดหมวดหมู่ของปัญหา ที่มาสาเหตุได้ วางแผนจัดลำดับความสำคัญของการดูแลผู้ใช้บริการ วางแผนพัฒนารูปแบบการทำงานระหว่างวิชาชีพ ใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหา ซึ่งจากข้อค้นพบในสมรรถนะนี้พบว่า พยาบาลวิชาชีพรับรู้ในการแตกประเด็นปัญหาในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด รองลงมาคือการระบุประเด็นในการแก้ไขปัญหาให้ครอบคลุมทั้ง 4 มิติ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ซึ่ง พูลสุข หิงคานนท์ (2556) กล่าวว่าลักษณะของผู้ที่จะตัดสินใจในการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ในการตัดสินใจในปัญหานั้นมาก่อน มีความคิดสร้างสรรค์ มีแนวคิดหลักการที่ถูกต้อง เรียนมาก รู้มาก ส่วนสมรรถนะการมองภาพรวมนั้นเป็นการคิดแบบสังเคราะห์ ประยุกต์แนวทางจากสถานการณ์ต่างๆมาใช้ในการพยาบาลได้ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่พยาบาลวิชาชีพ ต้องมีความรู้ในศาสตร์การพยาบาล มีการวิจัยเป็นพื้นฐานการพยาบาลมากพอที่จะนำแนวคิด ทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการพยาบาลได้ ซึ่งหากพยาบาลวิชาชีพมีวุฒิปริญญาตรีจะไม่ได้ศึกษาใน ทฤษฎี แนวคิดทางการพยาบาลมากพอที่จะมาเป็นกรอบแนวคิดในการทำงานได้ ซึ่งพบว่า พยาบาลวิชาชีพมีการรับรู้ถึงการแสดงการคิดเชิงวิเคราะห์ การมองภาพรวมจนได้เป็นกรอบ ความคิดมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าทุกข้อ ดังนั้นสมรรถนะทั้งสองด้านจึงอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลลัพธ์ทางการพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป เขตพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 2 ตามการ รับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความ ปลอดภัยจากความเสี่ยงและภาวะแทรกซ้อน ทางพยาบาลที่ป้องกันได้ ด้านการบรรเทาทุกข์ ทรมาน และด้าน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะสุขภาพและการรักษาพยาบาล อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับการศึกษาของสมล สายอุ้นใจศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลัง อำนาจกับความพึงพอใจในงานและผลลัพธ์ทางการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน พบว่าผลลัพธ์ทางการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล ชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับสูง และพบว่าความปลอดภัยจากความเสี่ยงและภาวะแทรกซ้อน ทางพยาบาลที่ป้องกันได้ และด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะสุขภาพและการ รักษาพยาบาล อยู่ในระดับสูงเช่นกัน และจากการศึกษาของ ณัฐนันท์ วงษ์มามี (2555) ศึกษา เรื่อง เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับผลลัพธ์ทางการพยาบาล ตามการรับรู้ของพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล สังกัดกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พบว่าผลลัพธ์ทางการพยาบาล ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผลลัพธ์ทางการพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยด้านความพึงพอใจของผู้รับบริการ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ส่วนด้านผู้รับบริการได้รับความ ปลอดภัยและภาวะแทรกซ้อนทางการพยาบาลที่ป้องกันได้ และด้านผู้รับบริการได้รับการ บรรเทาความทุกข์ทรมานมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น และทั้งนี้อธิบายได้ว่าการปฏิบัติการ พยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ ในหน่วยปฏิบัติการพยาบาลทุกหน่วยงาน พยาบาลต้องปฏิบัติงาน ด้วยความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ของการให้บริการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะสุขภาพและ

การรักษาพยาบาล และเป้าหมายสูงสุดของการบริการคือ การให้การพยาบาลที่มีความปลอดภัย จากความเสี่ยง และภาวะแทรกซ้อนทางการพยาบาลที่ป้องกันได้ ให้กับผู้ป่วยที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติการพยาบาลตามที่สภาการพยาบาลกำหนดไว้ซึ่งเป็นผลลัพธ์เฉพาะวิชาชีพ ที่สะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติตามมาตรฐาน ถือเป็นสิ่งสำคัญในการประเมินการปฏิบัติ (รัชนี้ ศุจิจันทร์รัตน์, 2550) ทั้งนี้โรงพยาบาลส่วนใหญ่โดยเฉพาะในเขตพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 2 ได้ดำเนินการขอรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสภาการพยาบาล ซึ่งฝ่ายการพยาบาลจะต้องชี้แจงมาตรฐาน การปฏิบัติการพยาบาลตามที่สภาการพยาบาลกำหนดให้พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติ เพราะเป็นเกณฑ์การประเมินมาตรฐานที่สภาการพยาบาลกำหนด (ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศรีสังวรสุโขทัย) จึงส่งผลต่อการรับรู้ในการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อให้เกิดมาตรฐานการดูแลผู้ป่วย ความปลอดภัยจากความเสี่ยงและภาวะแทรกซ้อน ทางพยาบาลที่ป้องกันได้ และด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะสุขภาพและการรักษาพยาบาล อยู่ในระดับสูง

ส่วนผลลัพธ์ด้านผู้รับบริการได้รับการบรรเทาทุกข์ทรมาน และด้านผู้รับบริการมีความสามารถในการดูแลตนเองมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางนั้น อธิบายได้ว่าการปฏิบัติการพยาบาลตามมาตรฐานผลลัพธ์นี้เป็นมาตรฐานเฉพาะวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการสามารถบรรเทาอาการจากอาการ หรือโรคที่เป็นอยู่และมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ ทั้งนี้พบว่าในการวิจัยครั้งนี้ พยาบาลวิชาชีพมีการรับรู้ในการปฏิบัติกิจกรรมการทบทวนและติดตาม ประเมินความสามารถในการดูแลตนเองของผู้ใช้บริการอย่างต่อเนื่องน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.27) รวมทั้งมีการติดตามผลการจัดการความพึงพอใจและนำมาพัฒนาในการปรับปรุงเผยแพร่ในระดับปานกลาง(ค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่น ๆ (ค่าเฉลี่ย 3.36) ซึ่งในการปฏิบัติการพยาบาลในหอผู้ป่วยของโรงพยาบาลนั้น พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่จะปฏิบัติงานเป็นผลัด ไม่ได้ดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องในแต่ละเวร แล้วแต่การมอบหมายงาน ประกอบกับการติดตามผลการประเมินด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บริการจะเป็นหน้าที่ของผู้บริหารหอผู้ป่วย ซึ่งรัชนี้ ศุจิจันทร์รัตน์ (2552) กล่าวว่า ในบทบาทของหัวหน้าหอผู้ป่วย มีบทบาทในการขับเคลื่อน การวัดและการจัดการผลลัพธ์ เน้นหนักที่การจัดการด้านบริการบนคลินิก ช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนา การวัดและการจัดการผลลัพธ์ในคลินิกและจัดโครงสร้างในหอผู้ป่วย ติดตามประเมินผลลัพธ์ เพื่อรองรับการปรับปรุงคุณภาพการบริการ ดังนั้นพยาบาลวิชาชีพในฐานะผู้ปฏิบัติงานจึงมีการรับรู้ในการติดตามผลการประเมินและนำไปปรับปรุงงานให้มีคุณภาพน้อยส่งผลต่อการรับรู้ในด้านผลลัพธ์การจัดการความพึงพอใจในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่าง สมรรถนะประจำกลุ่มงานโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลลัพธ์ทางการพยาบาลโดยรวมในระดับสูง ($r=.704$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 เป็นไปตาม สมมติฐานที่กำหนดไว้ อธิบายได้ว่าสมรรถนะประจำกลุ่มงานที่สำนักการพยาบาลกำหนดนั้น เป็นสมรรถนะที่สำนักการพยาบาลได้แจ้งให้ฝ่ายการพยาบาลในโรงพยาบาลทุกระดับ ได้ใช้เป็น แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ (หนังสือสำนักการพยาบาล ที่ สธ 0320/2205 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2548) ทั้งนี้สมรรถนะเป็นความสามารถของบุคคลที่แสดงออกมาเป็น พฤติกรรมการปฏิบัติงานที่ถูกต้องเป็นไปตามมาตรฐาน สมรรถนะมีความสัมพันธ์กับการแสดง พฤติกรรมในการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ (รัชนี ศุภจินทรรัตน์, 2549) และสมรรถนะ เป็นบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคลซึ่งสามารถผลักดันให้บุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติ ที่ติดตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่รับผิดชอบ สมรรถนะจึงมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานซึ่งเป็น จุดเริ่มต้นของการพัฒนาสมรรถนะ (McClelland, 1973 อ้างอิงใน ขจรศักดิ์ ศิริมัย, 2556) โดยที่ องค์ประกอบของสมรรถนะนั้นมี 5 ส่วนคือความรู้ ทักษะ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง บุคลิกภาพ ประจำตัวบุคคลและแรงจูงใจ (McClelland, 1973 อ้างอิงใน ขจรศักดิ์ ศิริมัย, 2556) ประกอบกับ สมรรถนะประจำกลุ่มนั้นมีเป้าหมายที่ต้องการให้พยาบาลปฏิบัติงานแล้วเกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

เมื่อพิจารณารายด้านของสมรรถนะพบว่า สมรรถนะประจำกลุ่มด้านการพัฒนา ศักยภาพคน สมรรถนะด้านการดำเนินงานเชิงรุก มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับปานกลางกับ ผลลัพธ์ทางการพยาบาลโดยรวมทุกด้าน และมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ด้านความปลอดภัยจาก ความเสี่ยงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้าน อธิบายได้ว่าสมรรถนะประจำกลุ่มด้านการพัฒนาศักยภาพคน และด้านการดำเนินงานเชิงรุกนั้น เป็นสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับสอน การแนะนำ การให้คำปรึกษา การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ในการแก้ปัญหา (สำนักการพยาบาล, 2549) ซึ่งในการปฏิบัติการ พยาบาลของพยาบาลวิชาชีพนั้นเป้าหมายคือการให้การพยาบาลที่ปลอดภัย ไม่มีความเสี่ยง เกิดขึ้นจากการให้การพยาบาล ซึ่งวีณา จีระแพทย์ (2549) กล่าวว่า การป้องกันไม่ให้เกิดความ ผิดพลาดอันจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยกับผู้ให้บริการนั้น ปัจจัยด้านพยาบาลเป็นปัจจัยที่ทำให้ เกิดความไม่ปลอดภัยจากการสื่อสาร การบอก การเขียน การพูดที่ไม่ชัดเจน และการที่ไม่สามารถ แก้ปัญหาได้ทันเวลาที่กับสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้นการที่พยาบาลจะป้องกันไม่ให้เกิดความ ไม่ปลอดภัยกับผู้ให้บริการซึ่งเป็นผลลัพธ์การพยาบาลที่ต้องการพยาบาลจึงต้องมีสมรรถนะในการ จ้างสอน การแนะนำ การให้คำปรึกษา การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ในการแก้ปัญหา ดังนั้น สมรรถนะประจำกลุ่มด้านการพัฒนาศักยภาพคน สมรรถนะด้านการดำเนินงานเชิงรุก

มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับปานกลางกับผลลัพธ์ทางการพยาบาลโดยรวมทุกด้าน และมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ด้านความปลอดภัยจากความเสี่ยงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้าน ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ

ส่วนสมรรถนะประจำกลุ่มด้านการคิดวิเคราะห์ และด้านการมองภาพองค์รวม มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับปานกลางกับผลลัพธ์ทางการพยาบาลทุกด้าน อธิบายได้ว่าสมรรถนะประจำกลุ่มการคิดวิเคราะห์และการมองภาพองค์รวมนั้นเป็นสมรรถนะที่พยาบาลวิชาชีพจำเป็นต้องมีสมรรถนะนี้ เพื่อให้พยาบาลวิชาชีพสามารถทำความเข้าใจสถานการณ์ ประเด็นปัญหา แนวคิด หลักทฤษฎี ฯลฯ โดยการแจกแจงแตกประเด็นออกเป็นส่วนย่อยๆ หรือวิเคราะห์สถานการณ์ทีละขั้นตอน รวมถึงการจัดหมวดหมู่ปัญหาหรือสถานการณ์อย่างเป็นระบบระเบียบ สามารถประยุกต์ทฤษฎีหรือแนวคิดทางการพยาบาลที่ซับซ้อน รวมถึงศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน ระบุประเด็นปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในงานได้อย่างลึกซึ้ง (สำนักการพยาบาล, 2549) และเมื่อพยาบาลมีความคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆได้จะสามารถวางแผนการพยาบาลและการให้การพยาบาลผู้ใช้บริการได้อย่างถูกต้อง สามารถอธิบายให้มีความรู้คำแนะนำที่ทำให้ผู้ใช้บริการสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองได้ สร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บริการ และมีความพึงพอใจต่อการบริการ (สำนักการพยาบาล, 2549) ดังนั้นสมรรถนะประจำกลุ่มด้านการคิดวิเคราะห์ และด้านการมองภาพองค์รวม จึงมีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับปานกลางกับผลลัพธ์ทางการพยาบาลทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารการพยาบาล

1.1 ผู้บริหารการพยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไป เขตพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 2 ควรสนับสนุนส่งเสริมให้พยาบาลวิชาชีพได้พัฒนาสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ และด้านการมองภาพองค์รวม ให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ทางการพยาบาลในระดับสูงขึ้น

1.2 พยาบาลวิชาชีพควรมีการพัฒนาตนเองด้านการให้การพยาบาลโดยมุ่งผลลัพธ์ที่ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเพิ่มขึ้น โดยนำผลการประเมินความพึงพอใจไปพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลในด้านการคิดเชิงวิเคราะห์และการมองภาพองค์รวม